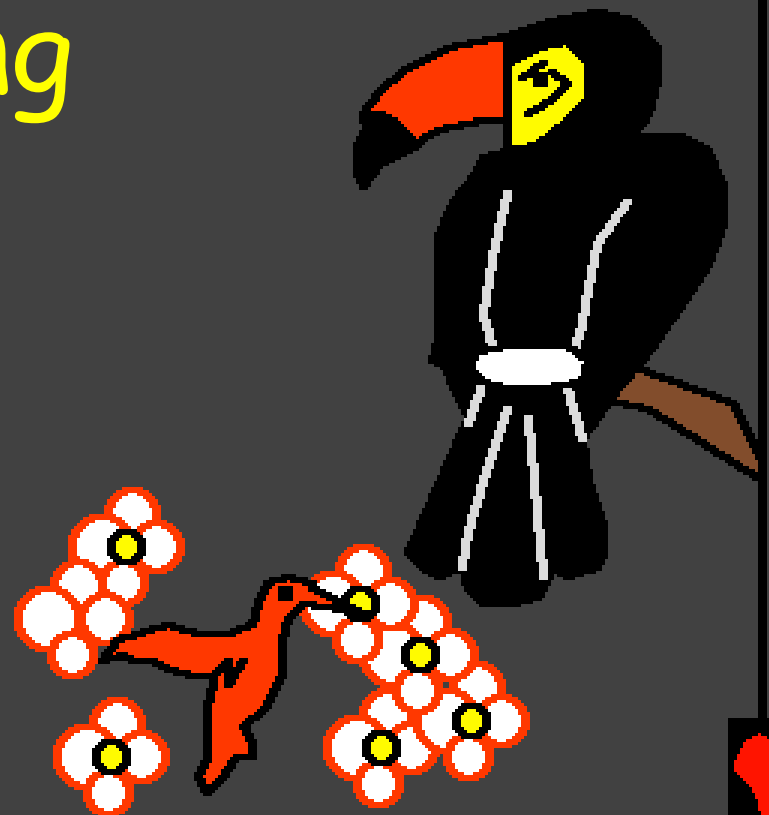
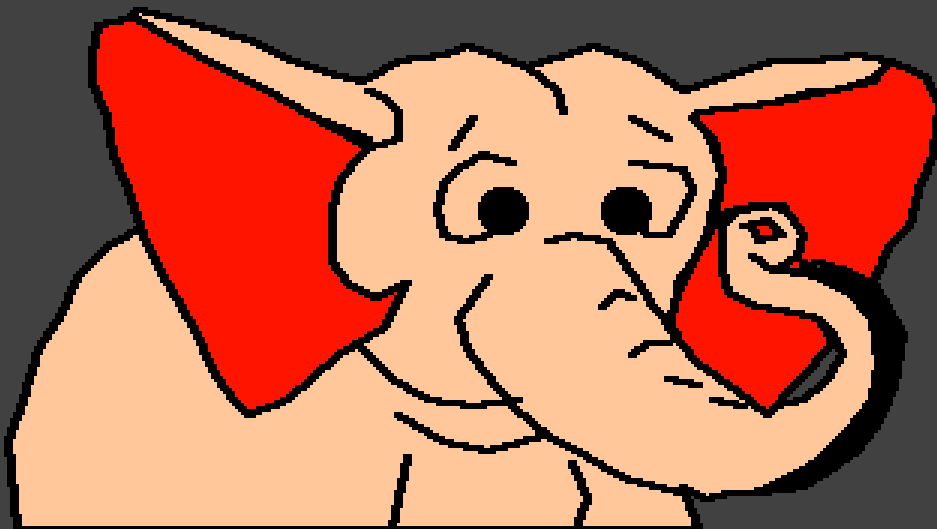

Kitab Suci Bocah
nyuguhaké

Nalika Allah Ngana'aké
Samubarang

Ditulis déning: Edward Hughes

Digambari déning: Byron Unger; Lazarus

Dibesut déning: Bob Davies; Tammy S.

Diterjemahaké déning: Endang Supardan

diproduksi déning: Bible for Children
www.M1914.org

©2011 Bible for Children, Inc.

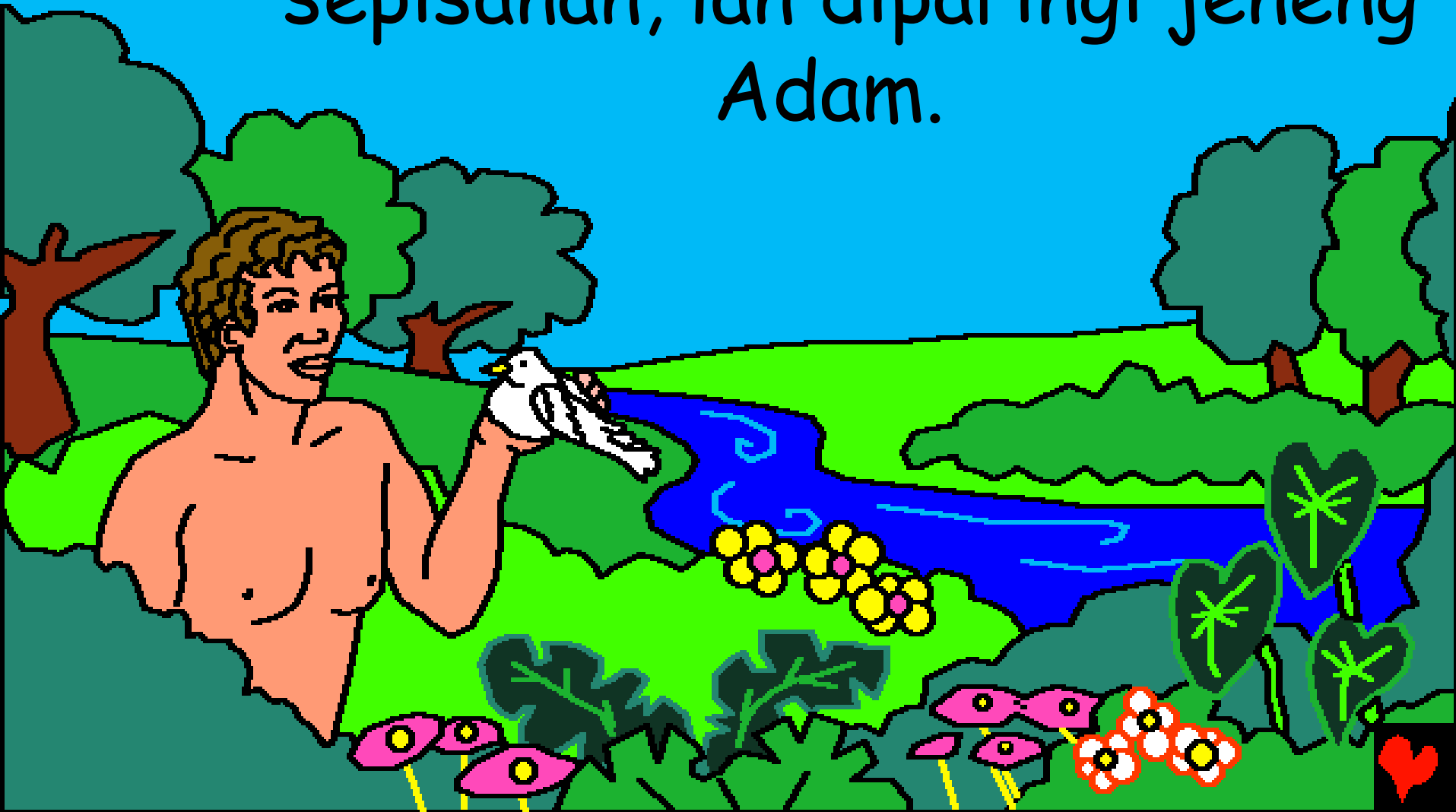
Kowe duwé hak motokopi utawa nyithak
crita iki, waton ora kanggo diedol.

Sapa sing nggawé kita? Kitab Suci,
pangandikané Allah, nyrita'aké piyé
mula-bukané ana bangsa
manungsa.

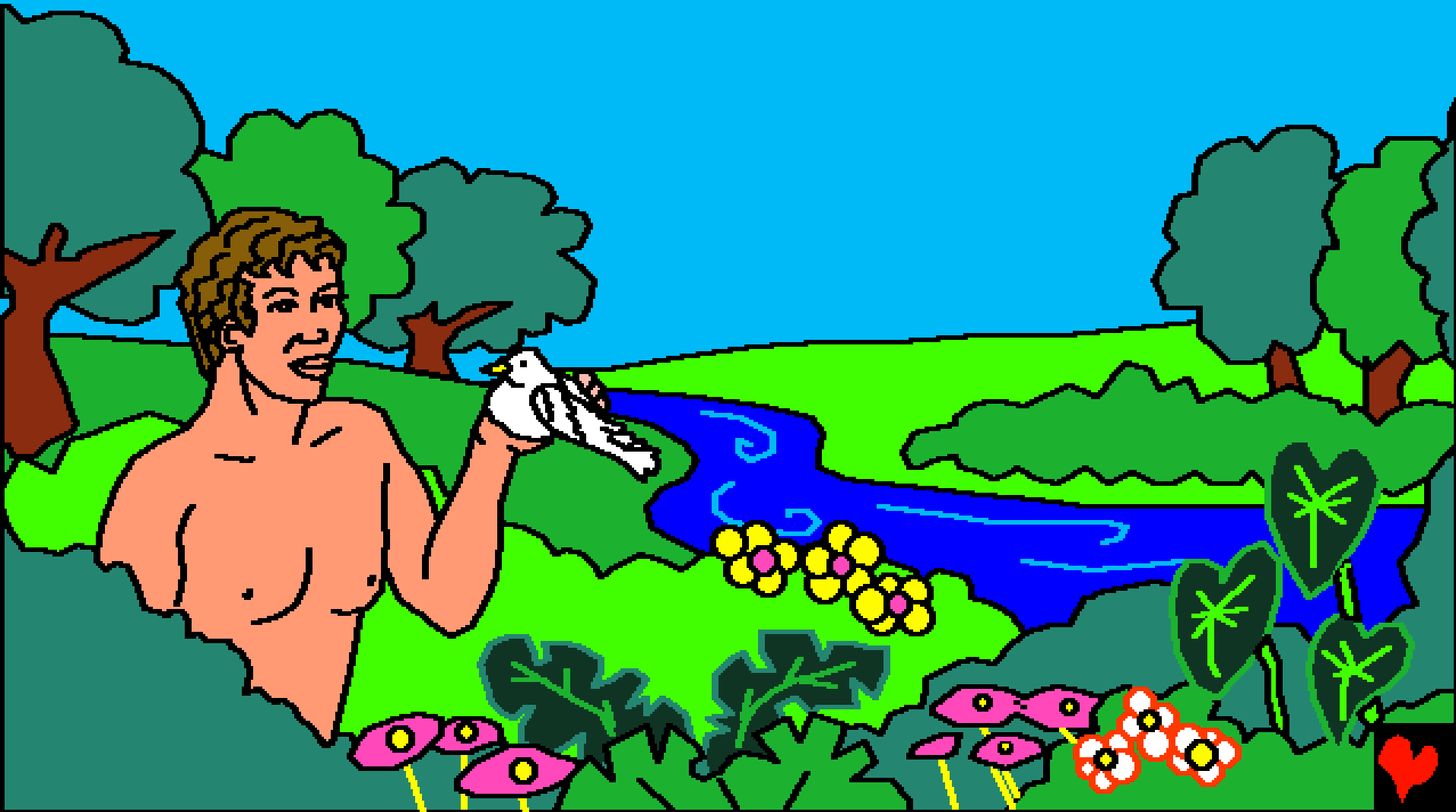
Ing jaman kuna-makuna Allah
nggawé utawa nyiptaaké manungsa
sepisanan, lan diparingi jeneng
Adam.

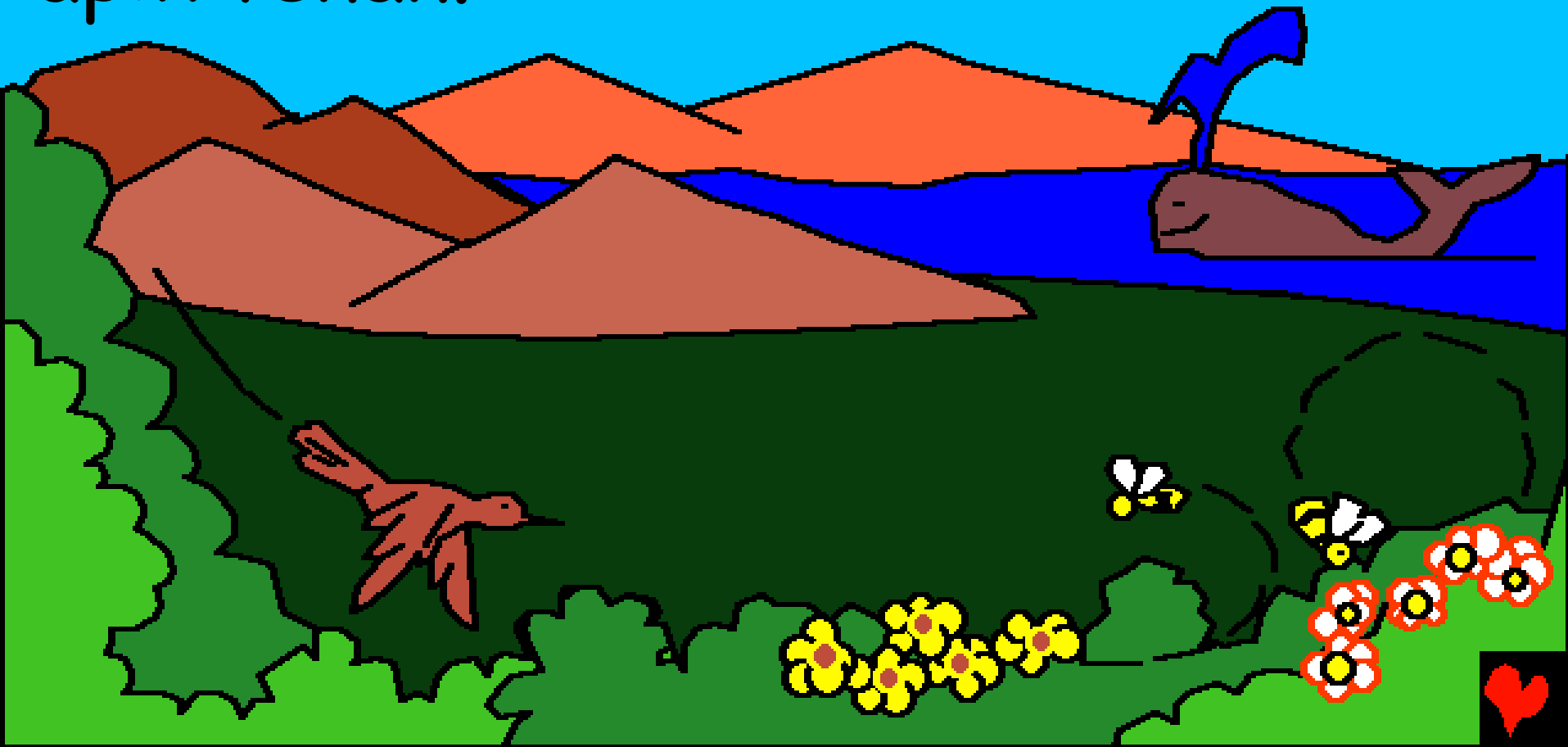
Allah ngasta utawa nggawé Adam
saka lemah, lebuning bumi. Nalika
Allah nyebul napasing urip tumrap
Adam, Adam
dadi urip.

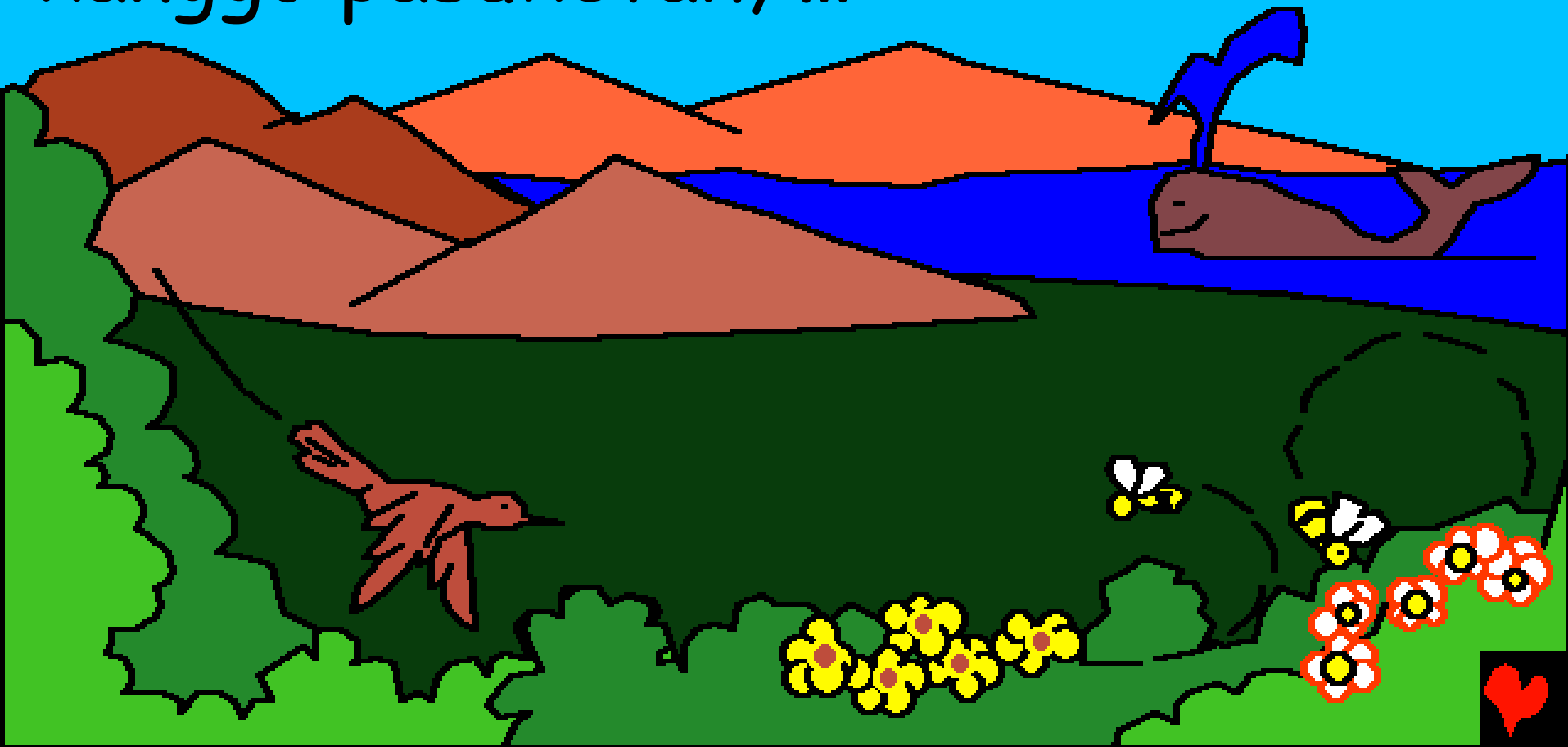
Dheweké manggon ing taman sing éndah banget, jenengé Taman Éden.

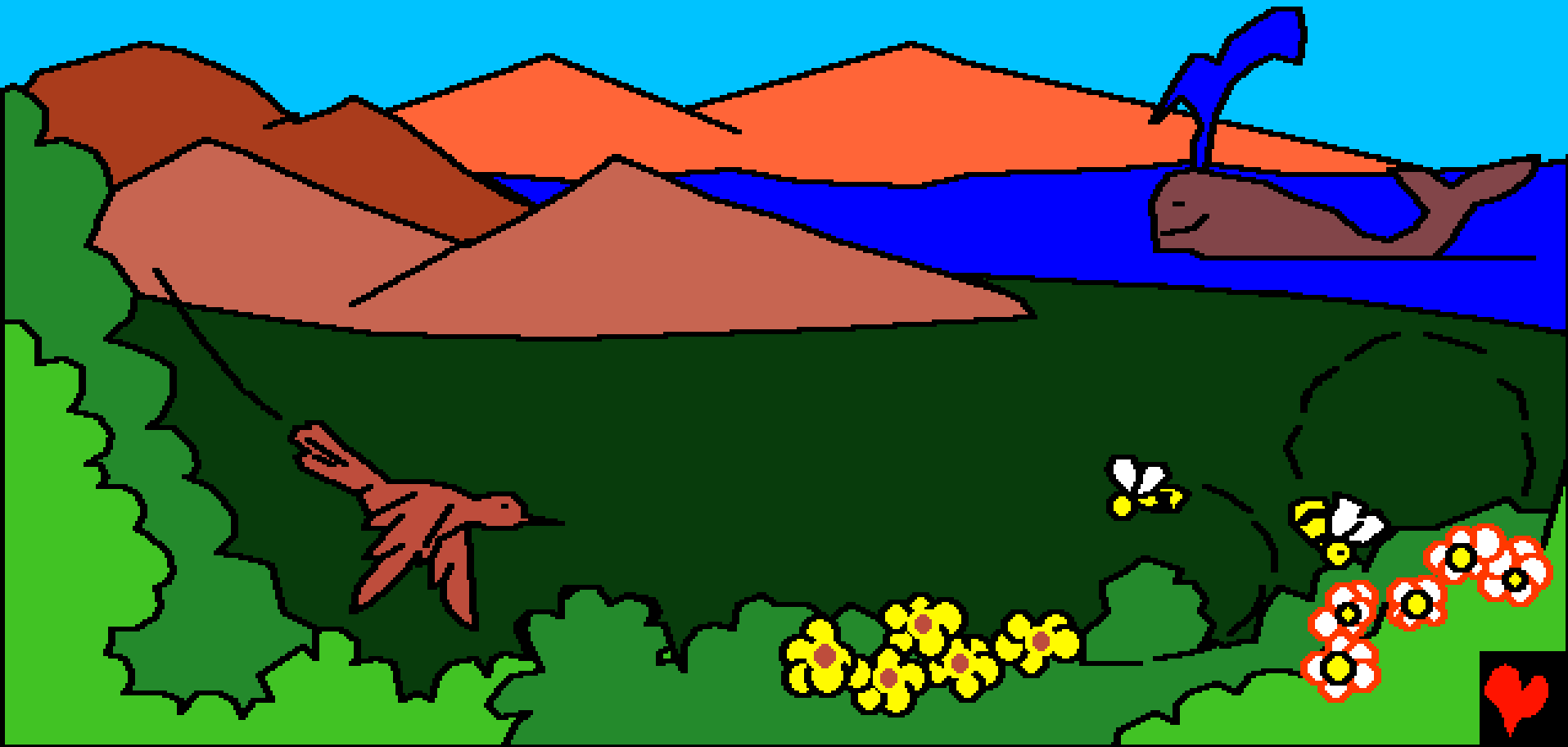
Sakdurungé nitahaké Adam, Gusti Allah wis nitahaké bumi sing éndah banget, isiné samubarang sing nyata apik tenan.

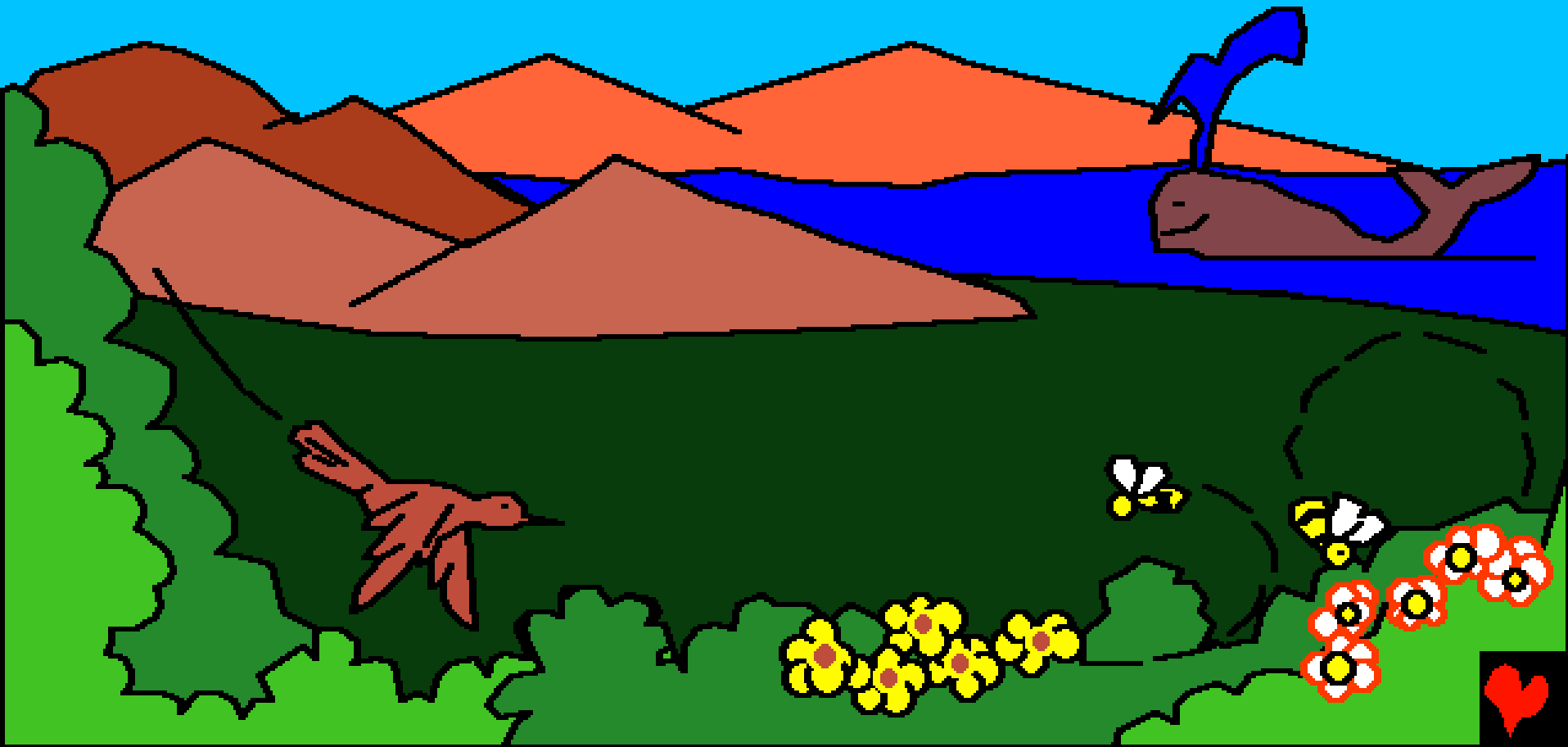
Mbaka sethithik Gusti Allah ngasta
palemahan kang methutuk kanggo
pegunungan lan panggonan rata
kanggo pasuketan, ...

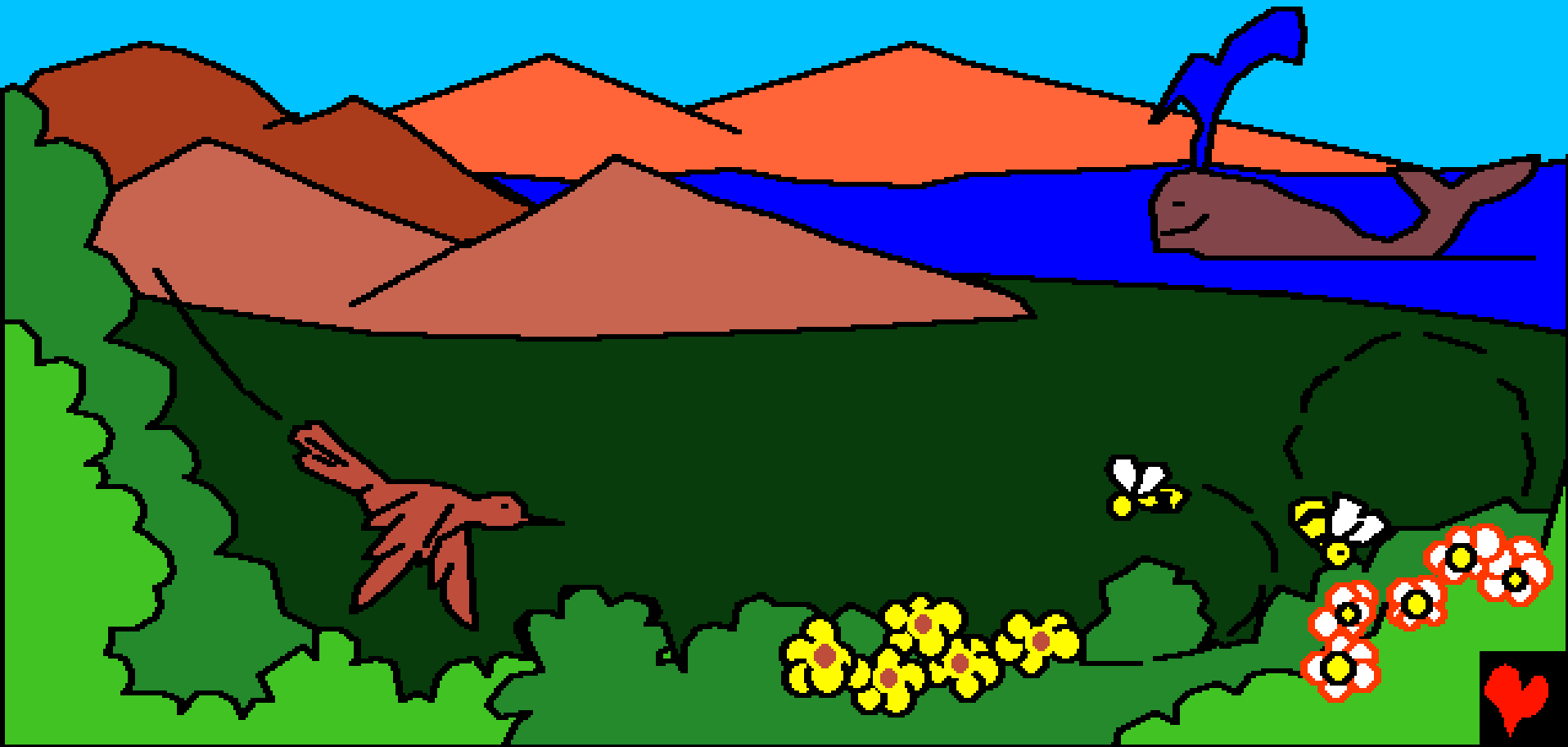
... taneman kembang sing arum
gandané lan wit-witan sing
dhuwur pangé, ...

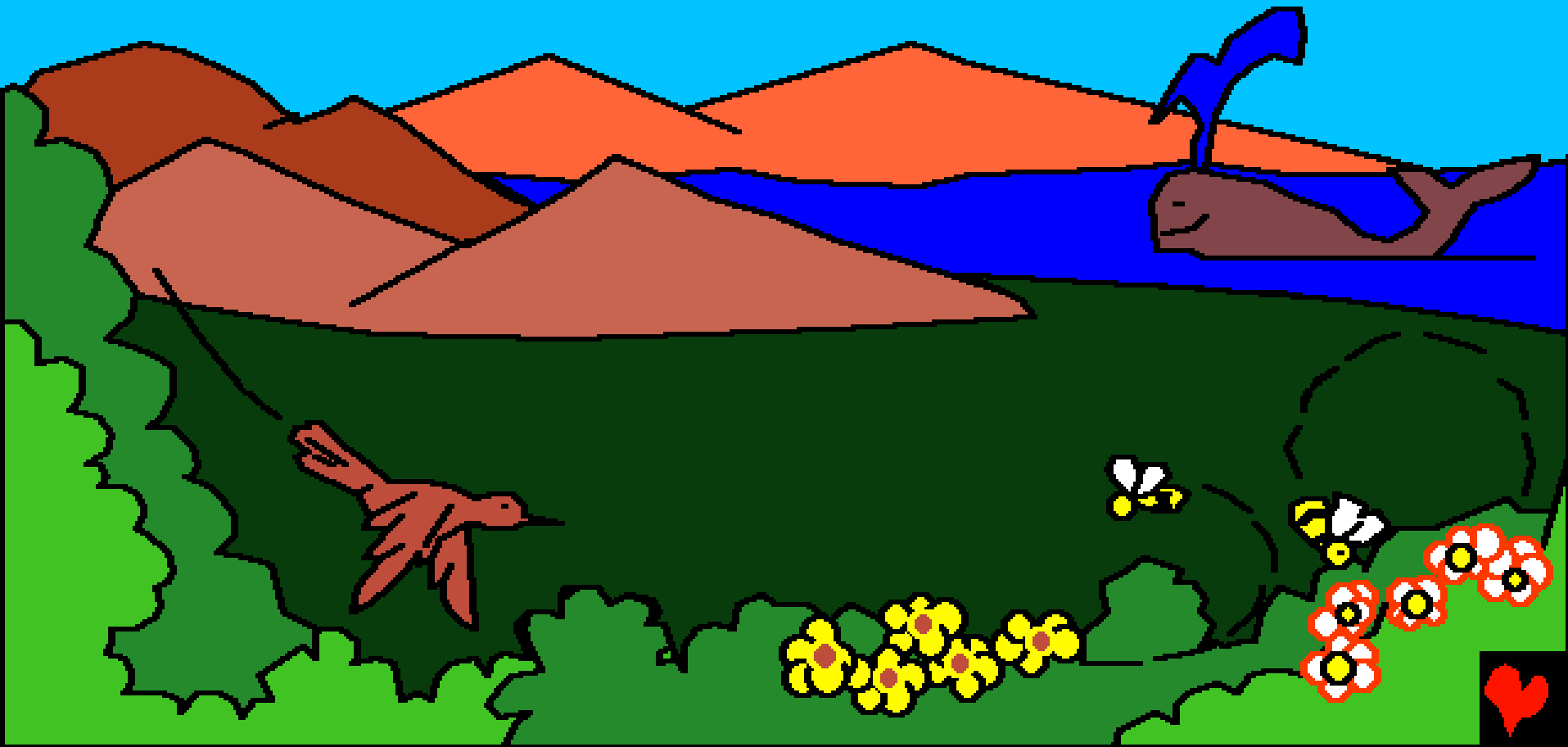
... manuk-manuk sing éndah warnaning
wuluné lan bangsa tawon sing
mbrengengeng swarané, ...

... iwak paus sing gedhé nganti kangèlan ngglundhungké badané lan bekicot sing cilik, sing lunyu awaké.

Saktemené, Gusti Allah nitahaké
samubarang sing ana ing bumi
iki - sakabèhé!

Ing wiwitaning jaman,
sakdurungé Gusti
Allah nyiptaaké
apa-apa, ora
ana apa-apa
kejaba Gusti
Allah. Ora
ana manungsa,
panggonan utawa barang-barang.
Babar pisan ora ana.

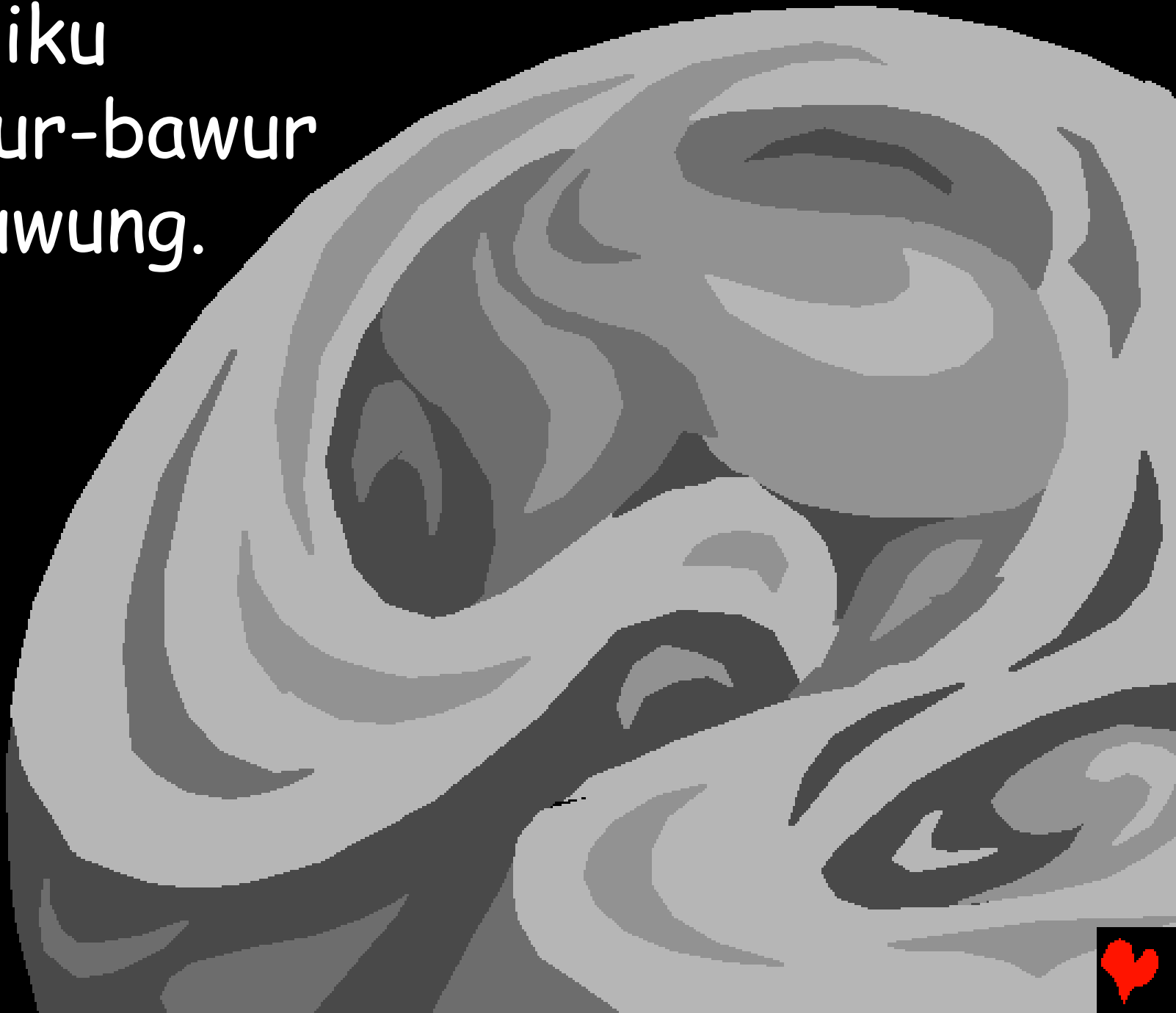
Ora ana pepadhang,
lan ora ana pepeteng.
Ora ana ndhuwur
lan ora ana
ngisor. Ora
ana wingi lang
ora ana sésuk.
Sing ana mung
Allah, sing ora ana wiwitané.
Banjur Gusti Allah tumindak!

Ing jaman kawitan,
Gusti Allah nitahaké
langit lan bumi.

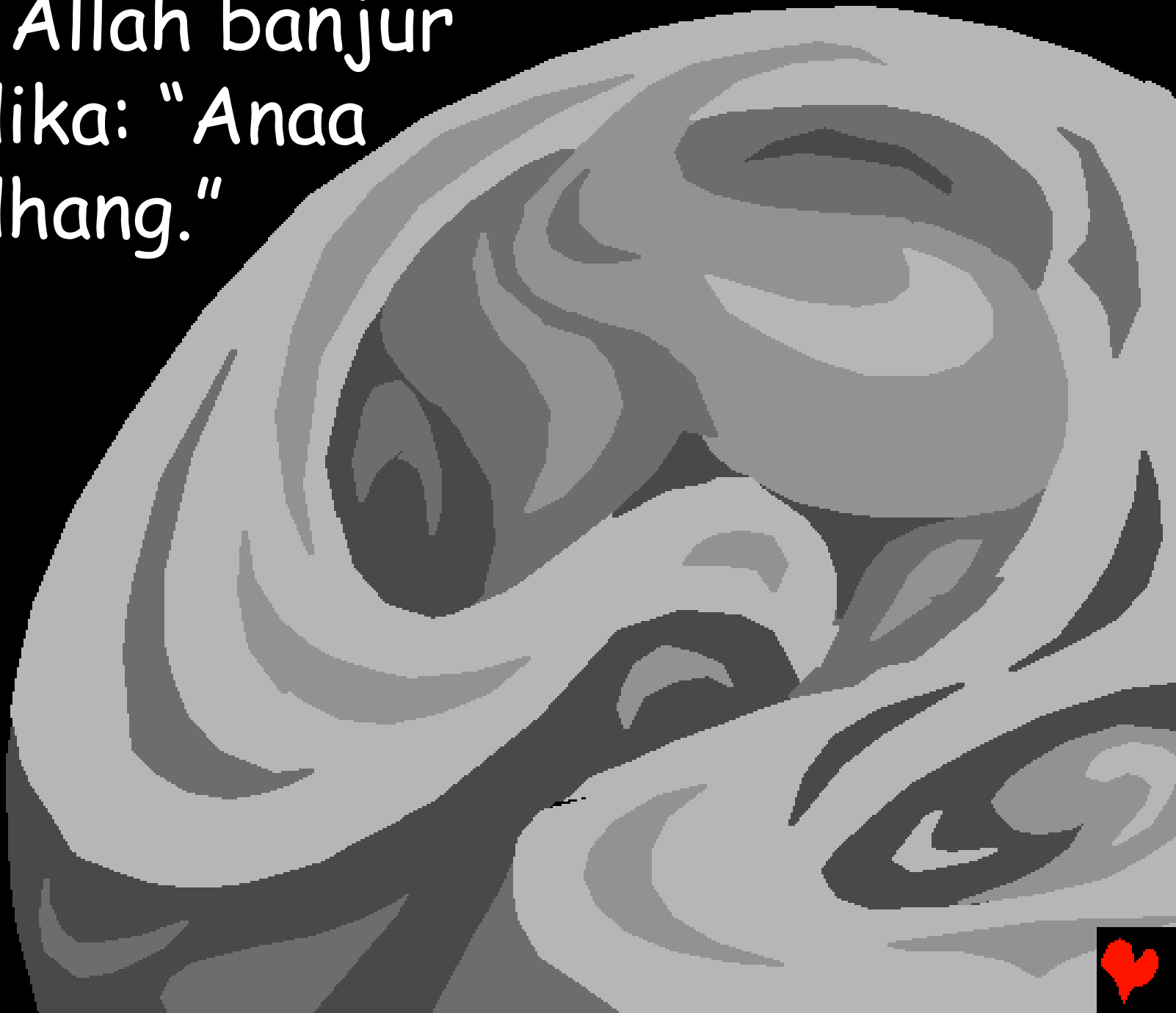
Bumi iku
campur-bawur
lan suwung.

Lan anané mung
pepeteng
ndhedhet.

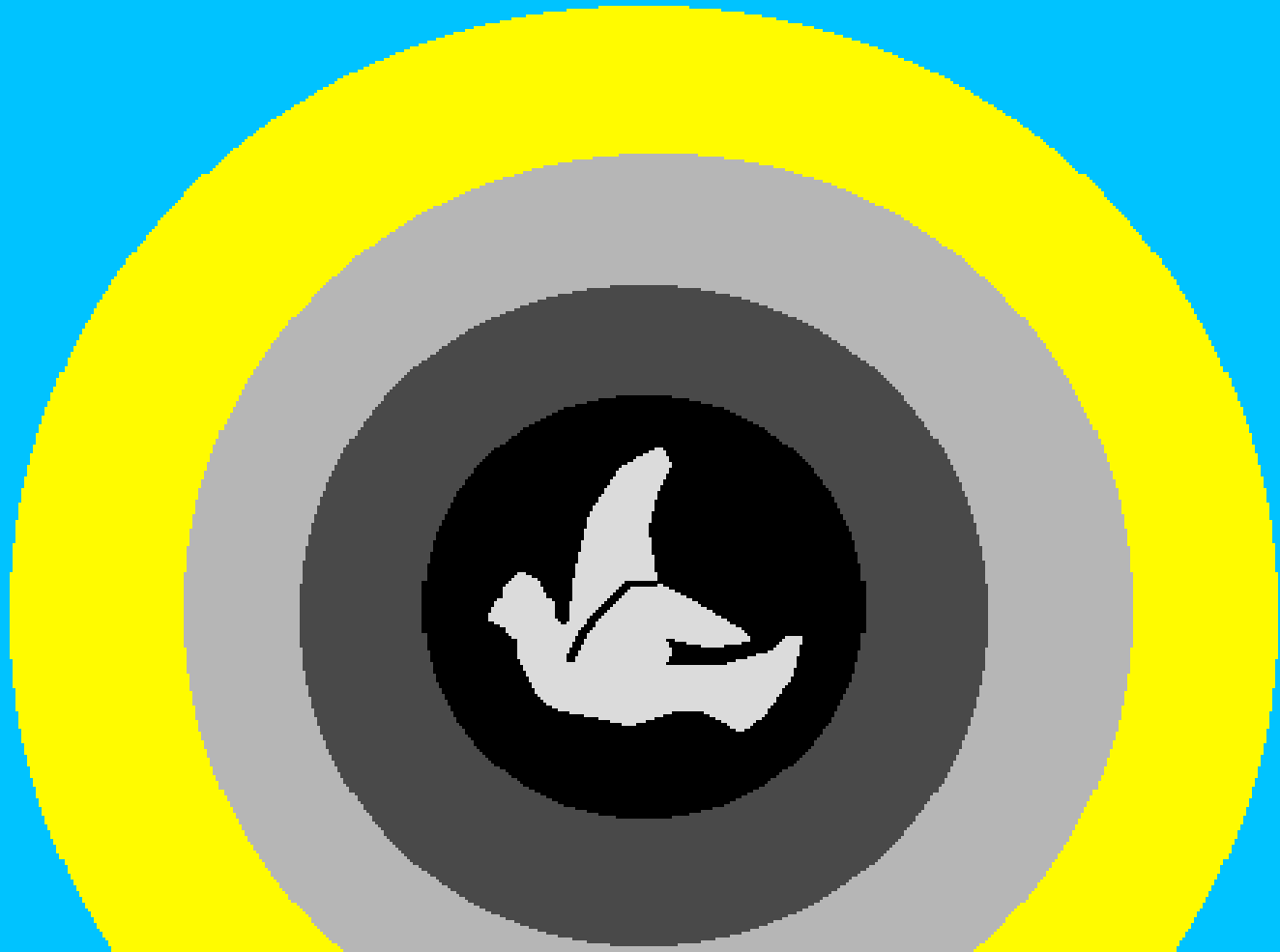
Gusti Allah banjur
ngendika: "Anaa
pepadhang."

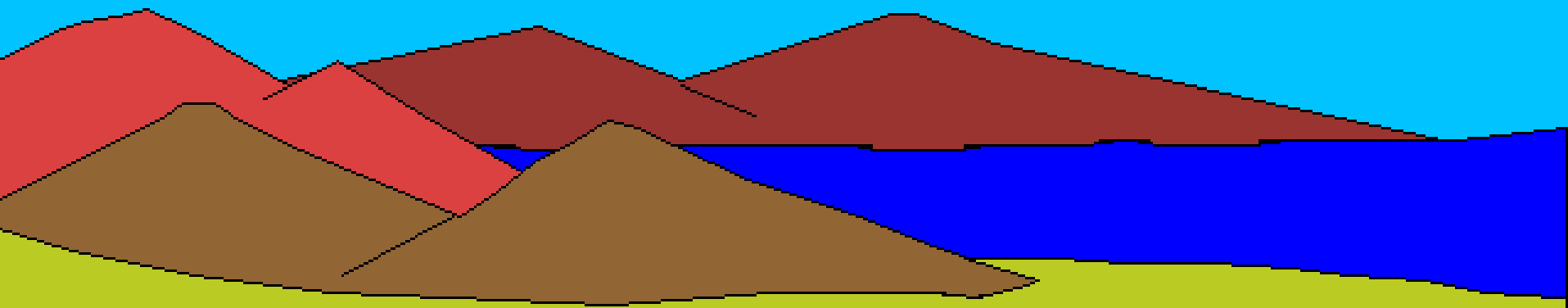
Lan banjur ana pepadhang. Gusti
Allah paring jeneng Raina marang
sing padhang, lan sing peteng
diparingi jeneng Wengi.

Soré lan ésuk dadi dina kapisan.

Ing dina kapindho, Gusti Allah ngumpulaké banyu sing ana ing segara amba, segara ciut lan tlaga nang sakngisoré langit.

Ing dina katelu Gusti Allah ngendika, "Anaa lemah sing asat." Lan iya kelakon.

Gusti Allah dhawuh supaya
sesuketan lan kembang-
kembangan padha
tuwuh, uga

grumbul

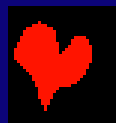
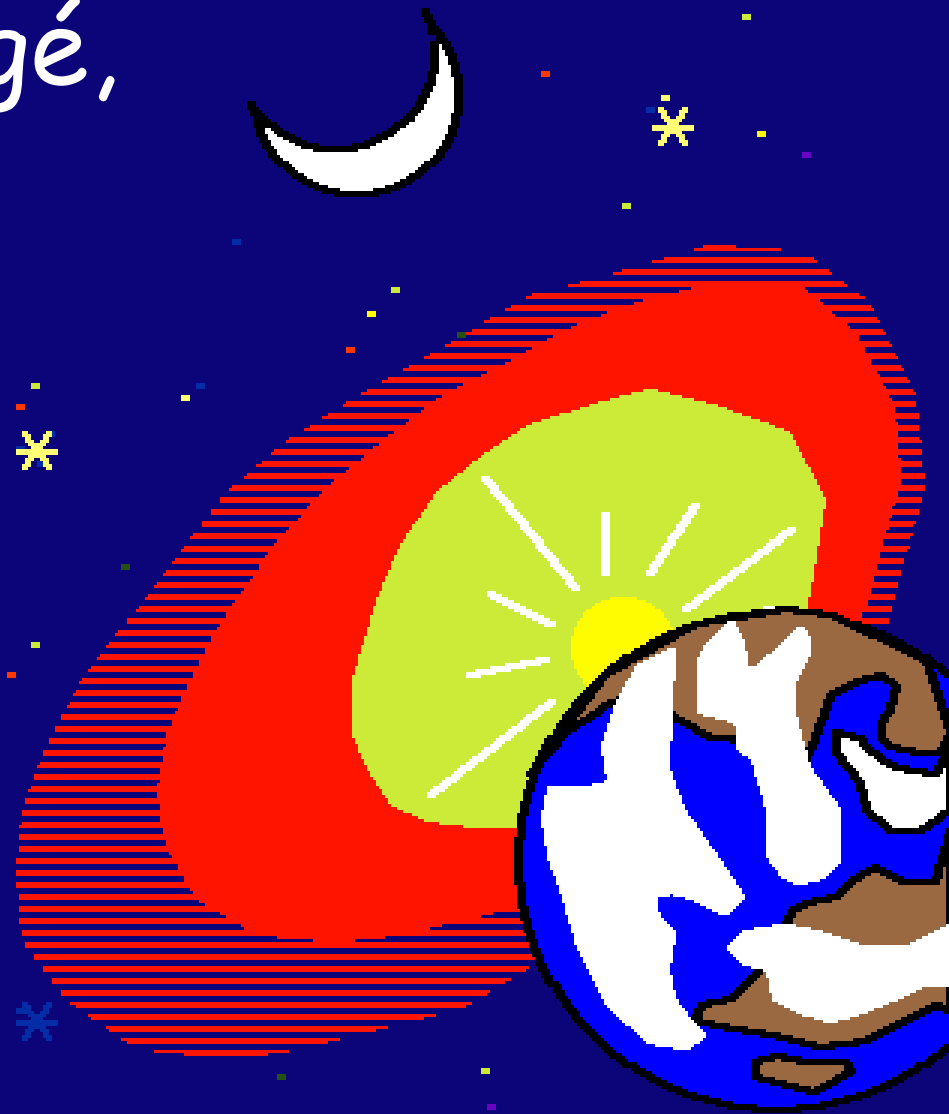
lan wit-witan.

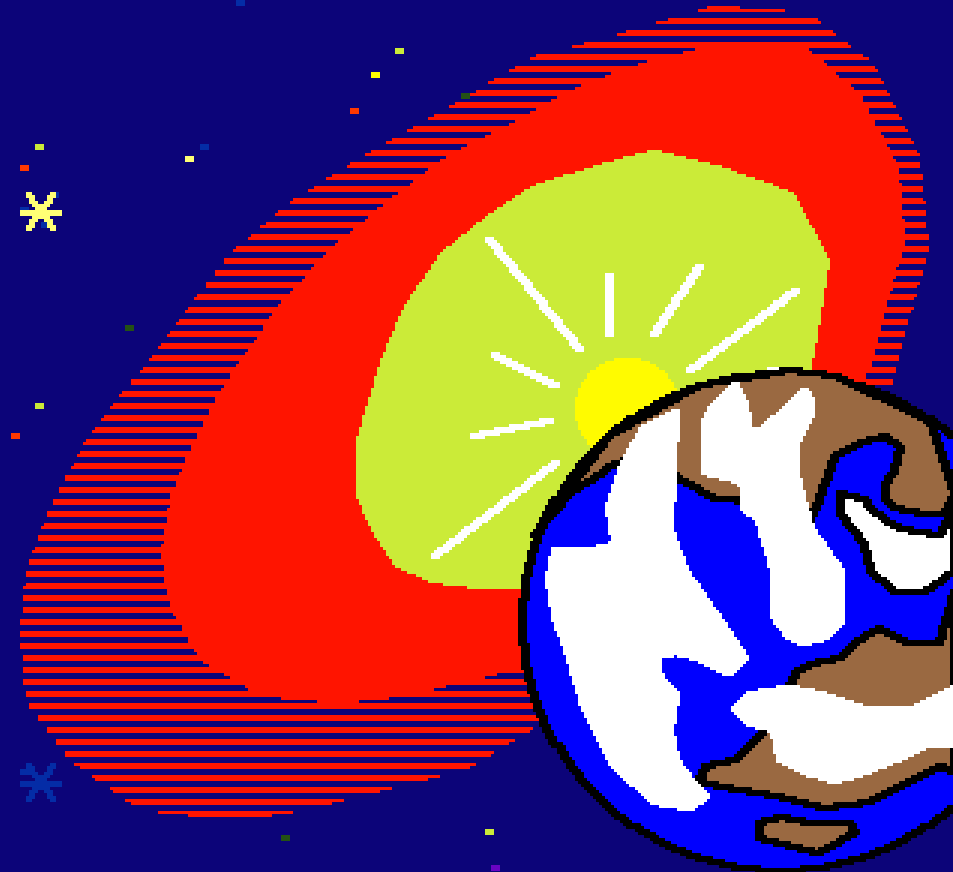
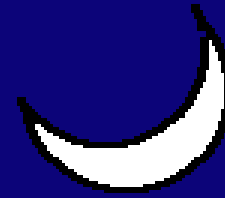
Lan iya kelakon metu. Lan soré
lan ésuk dadi dina
katelu.

Banjur Gusti Allah
nyiptaaké srengéngé,
rembulan lan
lintang-lintang
sing cacahé akèh
banget nganti
ora ana sing
bisa ngétung.

Lan soré lan ésuik
dadi dina kapapat.

Sakterusé,
sakèhé makluk
ing segara, iwak
lan bangsa
manuk ana ing
urut-urutan
ciptaané
Gusti
Allah.

Ing dina kaping lima
Gusti ngasta utawa
nggawé: iwak sing
gedhé lan lancip
cangkemé kaya
pedhang lan uga iwak
sardèn sing cilik,
manuk unta sing
sikilé dawa lan uga
manuk prenjak cilik
sing tansah cemuwit-bungah.

Gusti Allah nyiptakké
manéka rupa iwak
kanggo ngebaki banyu
ing bumi lan uga
manéka warna
manuk supaya
padha ngrasakaké
bungah-bungah ing
dharatan, segara lan
akasa. Lan soré lan
ésuk dadi dina kalima.

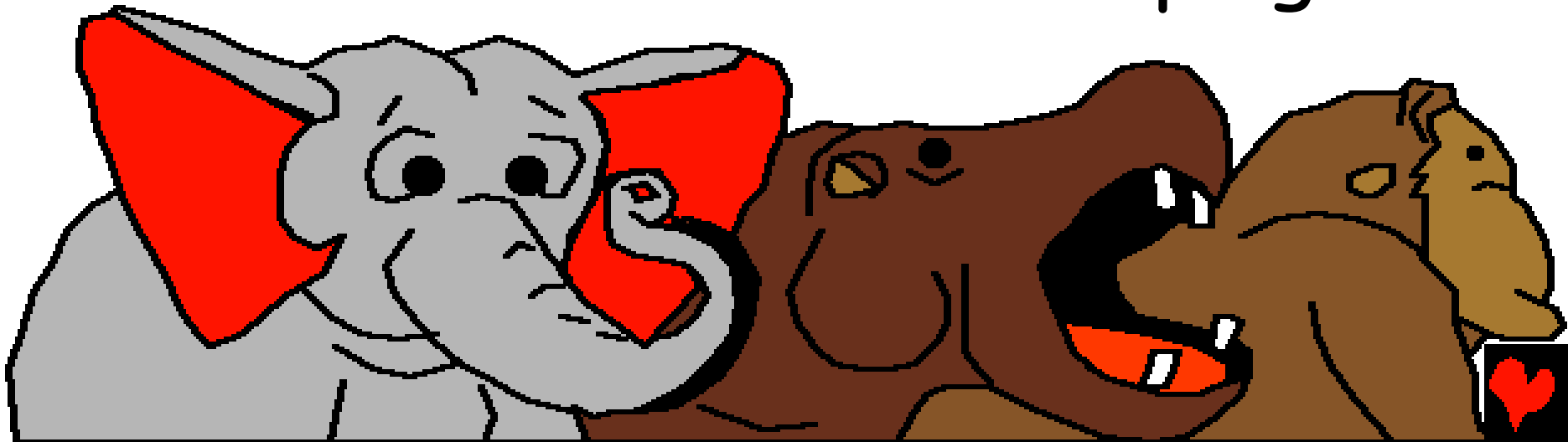
Sakbubaré iku, Gusti Allah ngendika manèh. Pangandikané, "Bumi iki ngetokna makluk urip mawarna-warna..." Sakwarnane kéwan ingon-ingon, kéwan rumangkang, lan gumremet, sarta rèptil banjur ana.

Ana gajah gedhé sing gawé bumi
kaya horeg, nanging ana uga berang-
berang cilik sing repot kaya tanpa
mandheg. Kethèk sing dhemen
ngganggu lan baya sing kaku-wagu.

Uget-ugget sing pating kruget lan
bajing sing mbeling. Jrapah sing
dhuwur sak glagah, lan kucing
nganggur sing senggar-senggur.
Samubarang kéwan diciptaaké déning
Gusti Allah ing dina iku. Lan soré lan
ésuk dadi dina kaping nem.

Ing dina kaping nem Gusti ngasta
manèh-lah iki sawijining
prekara sing
istiméwa banget.
Samubarang
wis sumadhiya
kanggo anané
Manungsa.

Wis ana barang sing
bisa dipangan ing
tegalan lan wis ana
kéwan-kéwan sing
bisa ngladèni
manungsa.

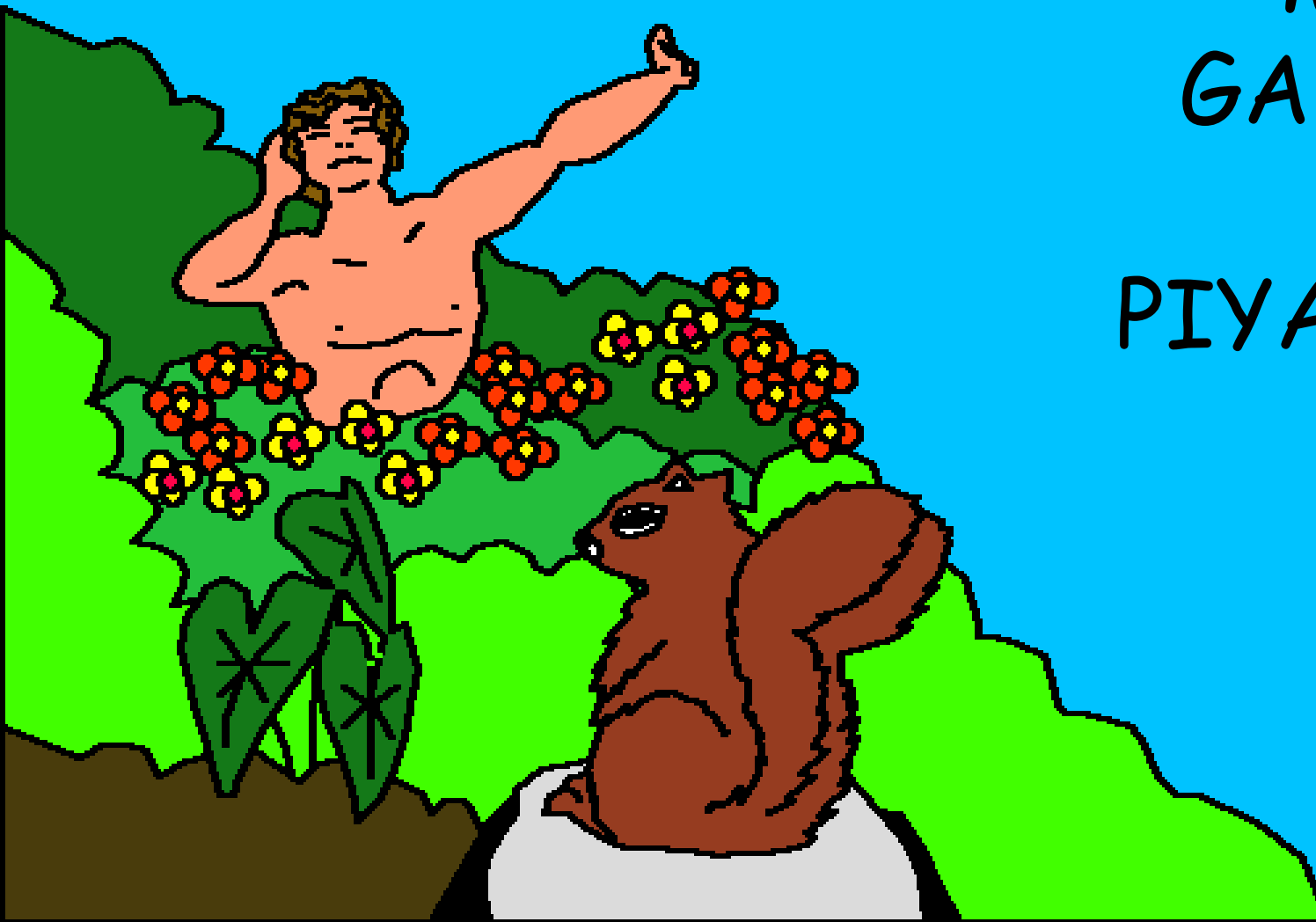

Banjur Gusti Allah ngendika, "Ayo
Kita nggawé manungsa sing
mirib gambar Kita.
Cikbèn dhèwèké
nguwasanana
sabarang sing
ana ing bumi."

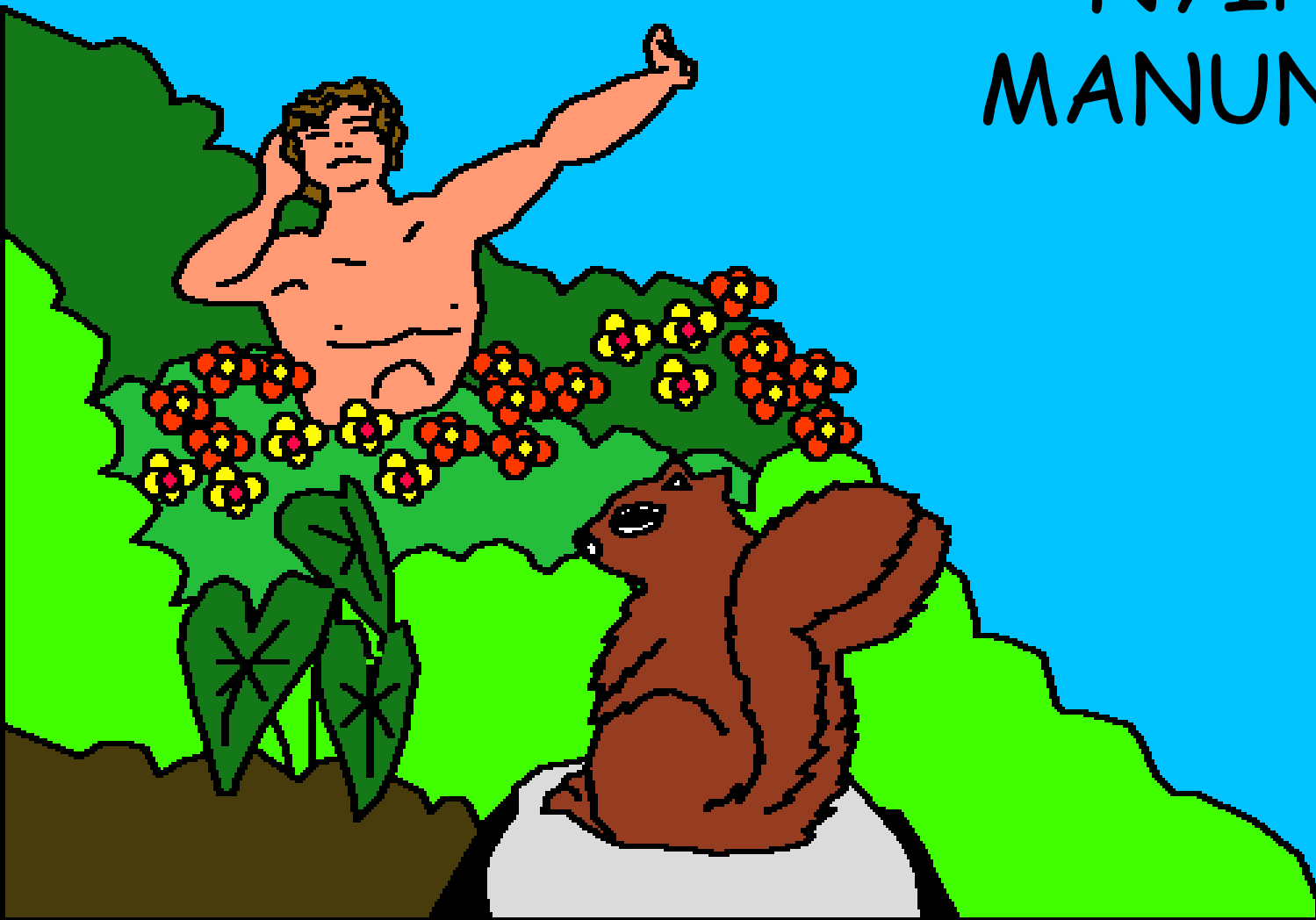

MANGKONO GUSTI ALLAH
NYIPTAAKÉ MANUNGSA

MANUT
GAMBARÉ
GUSTI
PIYAMBAK;

MITURUT GAMBARÉ ALLAH
PIYAMBAK, ANGGONÉ
NYIPTAAKÉ
MANUNGSA ...

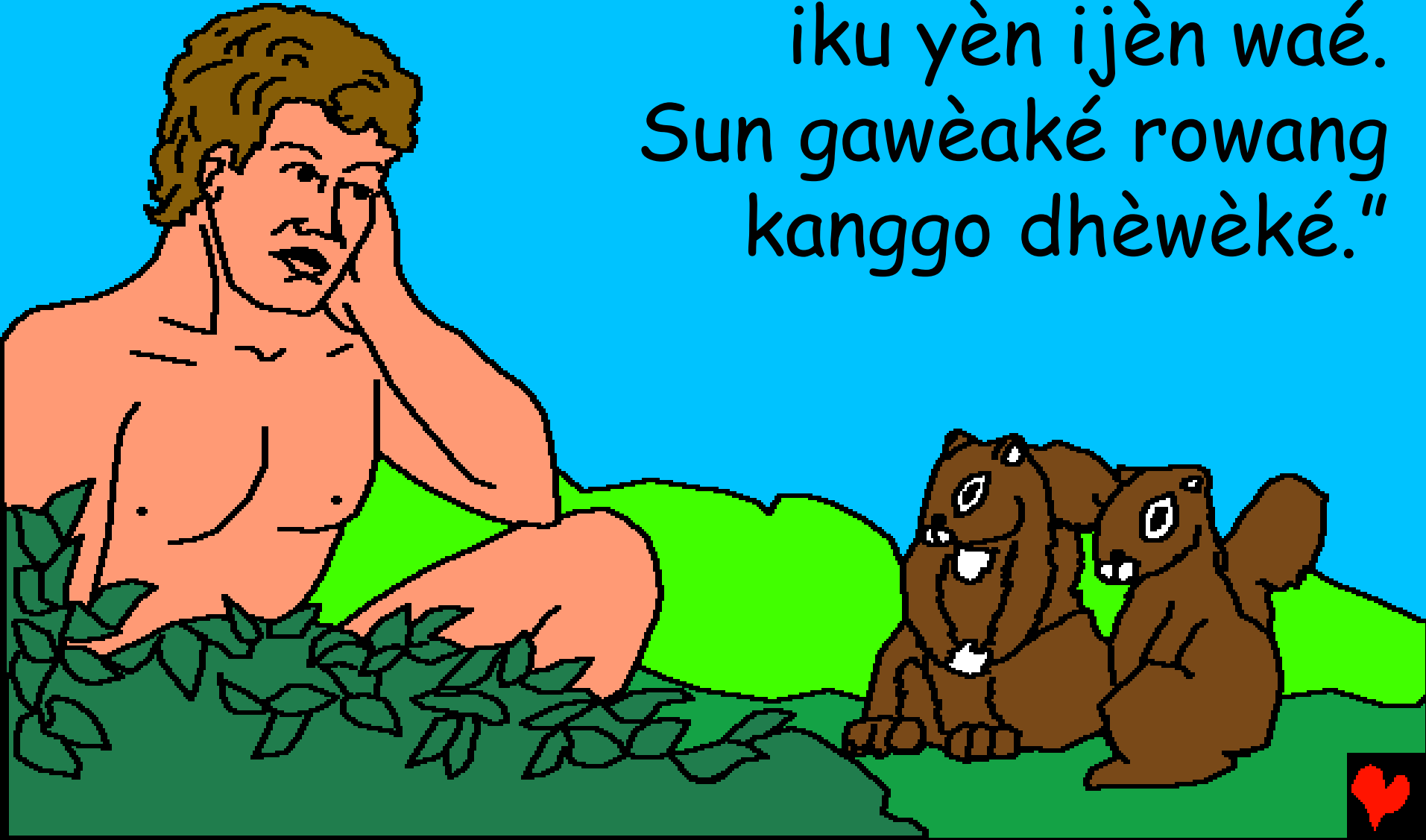
Gusti Allah
ngendika
marang
Adam: "Apa
waé sing sira
péngini ing
taman iki olèh
sira pangan.

Nanging
aja mangan
saka wit
pangawruhing
becik lan ala.
Yèn sira mangan
saka wit iku
mesthi sira
bakal mati."

Banjur Gusti Allah ngendika,
"Ora prayoga manungsa
iku yèn ijèn waé.
Sun gawèaké rowang
kanggo dhèwèké."

Gusti Allah nekaaké sarupané manuk
ing awang-awang lan sarupané
kéwan menyang ngarepé
Adam. Adam banjur
maringi jeneng marang
kabèh kéwan iku.

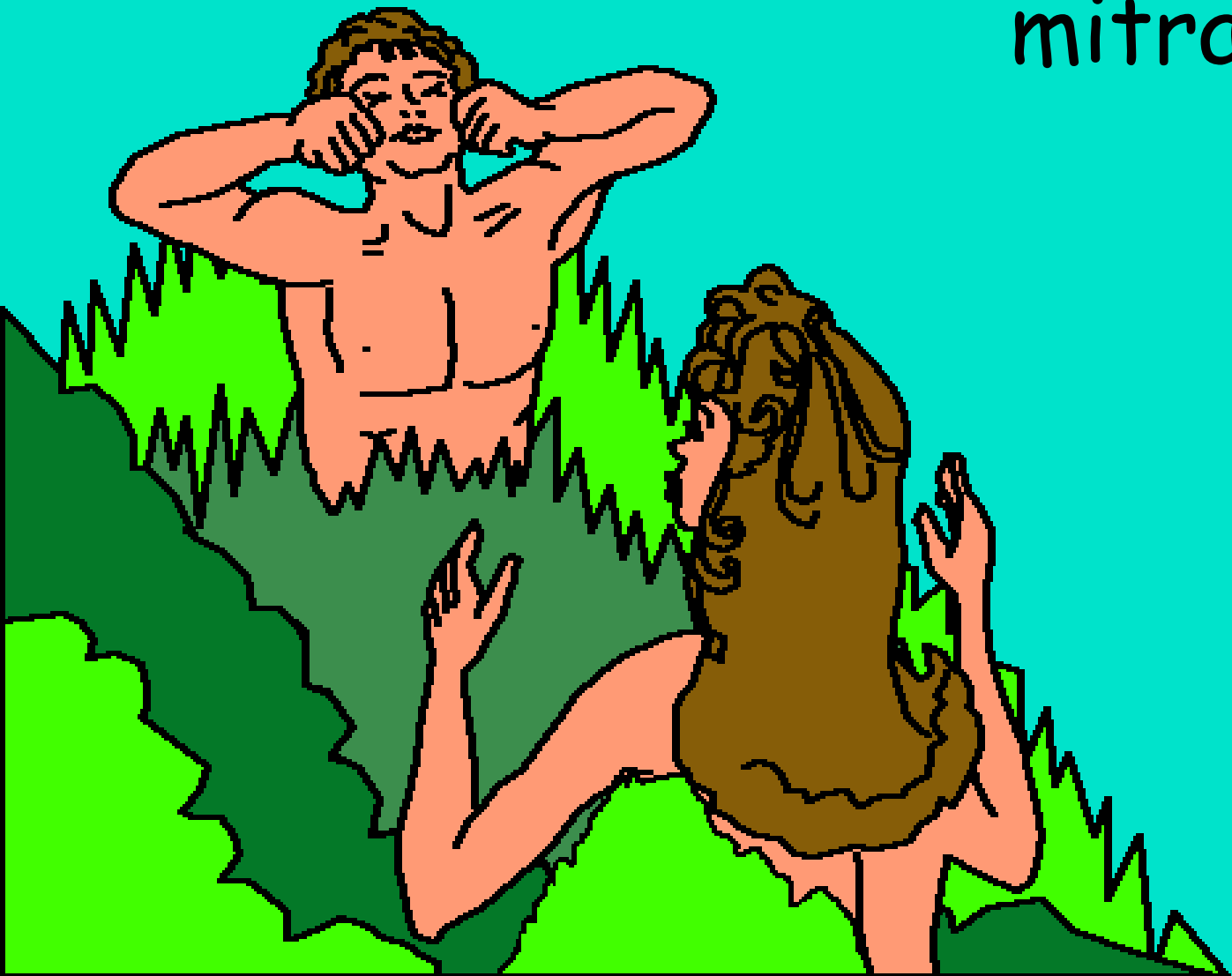
Adam mesthiné ya wong sing pinter,
nganti bisa nglakoni kabèh mau.
Nanging saka ing antarané
manuk lan sato kéwan iku
ora ana mitra sing cocok
utawa sembada kanggo
Adam.

Gusti Allah ndadèkaké Adam turu kepati. Lah, saka wong sing lagi turu iku Allah mundhut igané siji, banjur Allah mangun Wanita saka igané Adam mau.

Wanita sing diasta dening Gusti
mau cocok banget dadi
mitrané Adam.

Gusti Allah ngasta samubarang
sajroné nem dina. Banjur
Allah mberkahi dina kapitu
lan netepaké dina iku
dadi dina pengasoan.

Ana ing Taman Éden, Adam
lan Kawa, yaiku bojoné
utawa sisihané, ngrasaaké
kabungahan sampurna,
mbangun turut
marang Allah.

Allah iku iya Gustiné, iya Sing
Maha Nyukupi, lan Sahabat
kanggo wong loro iku.

Nalika Allah Ngana'aké Samubarang

Crita saka Pangandikané Gusti, Kitab Suci

bisa digolèki ing

Purwaning Dumadi 1-2

“Kawedharipun pangandika Paduka punika
madhangi.” Jabur 119:130

cunthel

Crita Kitab Suci iki nyritaaké bab Gusti Allahé awaké dhéwé sing luwar biasa, sing nitahaké kita kabèh, sing ngersaaké supaya kowé wanuh marang Panjenengané.

Gusti Allah pirsá yèn awaké dhéwé wis nglakoni prakara sing èlek-èlek, sing disebut déning Gusti Allah, dosa. Ukumané dosa iku pepati, nanging Gusti Allah banget olèhé ngasihi marang kowe, mula ngirim Putrané Ontang Anting, utawa Putra sing ora ana Tunggalé, asmané Yésus, supaya séda disalib. Yesus diukum sebab dosa-dosamu. Banjur Gusti Yésus wungu manèh saka séda lan kondur menyang Swarga! Yen kowé pracaya marang Gusti Yésus lan nyuwun pangapura tumrap dosa-dosamu, Panjenengané bakal maringi pangapura! Panjenengané bakal rawuh lan urip nang atimu saiki uga, lan kowé bakal urip bareng Panjenengané saklawasé.

Yen kowé percaya yen iki bener,
mara matura marang Gusti mengkéné:
Gusti Yésus ingkang kawula tresnani, kawula pitados
bilih Paduka punika Gusti, lan sampun manjalma dados
manungsa supados séda kanggé nyirnaaken dosa-dosa
kawula, lan sakpunika Paduka sampun gesang malih.
Mugi rawuha ing gesang kawula lan apuntenana sedaya
dosa kawula, supados kawula nggadhahi gesang énggal
ing wekdal punika, lan bénjang badhé sesarengan
kaliyan Paduka salaminipun. Mugi mitulungi kawula
supados saged tansah mbangun turut dhumateng
Paduka sarta gesang kagem Paduka, dados putra
Paduka. Amin.

Maca Kitab Suci lan geguneman karo Gusti
Yésus saben dina! Yohanes 3:16

